

liberal katolsk kirke

en fri universel kirke

Principper
og
læresammenfatning

Oversat fra engelsk
Statement of Principles and Summary of Doctrine
Albanus Press, 2004

Liberal katolsk kirke i Danmark
Roskilde, 2005

INDLEDNING

Liberal katolsk kirkes formål er at fremme Kristi arbejde i verden. Den er et uafhængigt og selvstyrende samfund, hverken afhængig af Rom eller af nogen anden myndighed eller autoritet udenfor sin egen organisation. Den er hverken romerskkatolsk eller protestantisk. Den hedder liberal katolsk kirke, fordi dens standpunkt både er liberalt og katolsk. Katolsk betyder først og fremmest universel, men ordet er også kommet til at betegne den historiske kirkes standpunkt og praksis til forskel for senere sekter. Liberal katolsk kirke slutter sig til den historiske tradition. Den ønsker at forene den katolske gudstjenesteform — med dens storslåede ritual, dens dybe mysticisme og dens vidnesbyrd om de sakramentale nådegavers virkelighed — med den videst mulige intellektuelle frihed og respekt for det enkelte menneskes samvittighed.

Liberal katolsk kirke opstod som følge af en fuldstændig reorganisering i 1915–1916 af den gammelkatolske kirke i Storbritannien på et mere liberalt fundament. Denne kirke havde fået sine præstelige vielser fra det gammelkatolske ærkebispesæde i Utrecht, Holland. Liberal katolsk kirke har omhyggeligt værnet om denne præstelige succession. Den historiske gammelkatholicismes religiøse og dogmatiske opfattelse deles ikke af liberal katolsk kirke. Når den betegner sig selv som katolsk, er det for at angive kilden til sit præsteskabs vielser og for at markere sin organiske enhed med den historiske kirke.

TEOLOGISK OG FILOSOFISK BAGGRUND

Liberal katolsk kirke henter den egentlige inspiration i sit arbejde fra en inderlig tro på den levende Kristus, idet den mener, at en kirke vinder i styrke, når dens medlemmer ikke blot mindes en Kristus, der levede for to tusind år siden, men stræber efter at tjene som et redskab for den evige Kristus, som stedse lever som et mægtigt åndeligt nærvær i verden, hvor han leder og opretholder sit folk. Kirken stoler på Kristi løfte, som han gav, da han var på jorden: “Og se, jeg er med jer alle dage indtil verdens ende” (Matt 28,20), og “Hvor to eller tre er forsamlet i mit navn, dér er jeg midt iblandt dem” (Matt 18,20). Den betragter dette løfte som en godkendelse af al kristen gudsdyrkelse, af hvilken art den end er, så længe den er oprigtig og sand.

Liberal katolsk kirke mener endvidere, at samtidig med at løftet om nærvær med den enkelte troende virkelig opfyldes, indstiftede vor Herre særlige riter eller sakramenter (kaldet *mysterier* i østkirken) for yderligere at hjælpe sit folk. Disse skulle overleveres i hans kirke som særlige kanaler for hans kraft og velsignelse. Gennem disse nådegaver er han evigt til stede i sin kirke, hvor han skænker sit folk det privilegium at være i fællesskab og forening med ham, og således leder og beskytter han dem på hvert trin fra vugge til grav.

Liberal katolsk kirke anerkender de syv sakramenter: dåben, konfirmationen, den hellige eukaristi, absolutionen, den hellige salving, det hellige ægteskab og de hellige ordinationer. For at sikre sig deres virkning overfor kirkegængerene, vogter kirken med største omhyggelighed over udførelsen af alle sakramentale riter, og den bevarer en biskoppelig succession, der er anerkendt som gyldig af de kristne kirker, der fastholder den apostolske succession som en læresætning i deres tro.

Ud over at fortsætte disse sakramentale riter overleverede Kristi umiddelbare efterfølgere en samling læresætninger og en række etiske principper. En stor del af Kristi oprindelige lære er gået tabt, og noget er blevet forvansket ved tilføjelser i tidens løb. Det, der er tilbage, er imidlertid en uvurderlig arv, som må vogtes med kærlig omhu og ærbødighed.

Liberal katolsk kirke betragter de hellige skrifter, trosbekendelserne og kirkens traditioner som det kar, i hvilket Kristi lære er overleveret til hans efterfølgere. Den tillægger dem ikke på nogen måde bogstavelig ufejlbarlighed — og i betragtning af deres indhold og historiske forløb forstår den heller ikke, hvordan nogen anden kirke få sig selv til det. Den udleder af skrifterne visse principper for tro og livsførelse, som den anser for grundlæggende, sande og tilstrækkelige — om end ikke udtømmende — som udgangspunkt for ret forståelse og ret livsførelse.

Ved udformningen af nærværende samling af trossætninger og etiske principper indtager liberal katolsk kirke i visse henseender en særstilling blandt de kristne trossamfund. Den kristne kirke har altid indeholdt forskellige filosofiske skoler. Middelalderens skolastikere, der satte den vestlige kirkes teologi i system, fulgte Aristoteles' metode, men de tidligste af kirkefædrene med filosofisk

tilbøjelighed var platonister. Uden at undervurdere de skolastiske systemers klarhed og præcision har liberal katolsk kirke meget til fælles med de platoniske og neoplatoniske skoler i den kristne tradition. Den hævder, at en teologi kun kan retfærdiggøre sig selv og være af blivende værdi, hvis den kan modstå vedvarende efterprøvelse i lyset af menneskehedens kundskabsudvikling og den enkeltes åndelige opgaven. En sådan teologi er teosofisk af natur. Teosofi (græsk for *guddommelig visdom*) adskiller sig fra teologi ved at understrege vigtigheden af den enkeltes søgen efter åndelig forståelse, baseret på personlig erfaring (*gnosis* eller *sophia*), i modsætning til dogmatisk pålagte særtolkninger af skrifterne, hvilket vil være begrænset af menneskets viden om verden i en given historisk periode. Medens visse højere lærdomme og sandheder forbliver indenfor åbenbaringernes område, fordi de er udover vor fatteevne og forståelse, er det muligt at få andre og mere nærliggende lærdomme bekræftet og endda udbygget af dem, der har opnået det nødvendige åndelige syn. Mennesket, som i sin essens er guddommeligt, vil i den sidste ende lære den guddom, hvis liv han deler, at kende, og ved gradvis, gennem flere efterfølgende liv på jorden, at udfolde de guddommelige egenskaber, som ligger latente i ham, vil han vokse til større viden om universet, som i sig selv er et udtryk for det guddommelige liv. Denne måde at nærme sig det guddommelige på er den samme som angives i de indiske upanishaders ældgamle *Brahmavidya*, eller i buddhisternes *dhyaana* (kinesisk Ch'an, japansk Zen). Den har sin fulde støtte i den hellige skrift. Begrebet *teosofi* er konstant dukket op i den religiøse tænkning i både øst og vest og indebærer ikke alene mysticisme, men også eklektisk filosofi, som findes i al religion.

Liberal katolsk kirke erkender i Guds faderskab også et guddommeligt moderligt aspekt¹, som frembringer og nærer alt skabt liv. Dette aspekt er repræsenteret ved den hellige Frue Maria, hvis kærlighedsfulde omsorg for alle kvinder og børn og for alle der lider, supplerer vor Herre Jesu Kristi guddommelige virksomhed. Dette aspekt fremtræder på jorden gennem vor erkendelse af livets hellighed og viser sig i det kvindelige moderskabs kærlighed og offervilje, som fremkalder dyb ærbødighed og respekt.

1 1 Mos 1,27 "Gud skabte mennesket i sit billede; i Guds billede skabte han det, som mand og kvinde skabte han dem."

Liberal katolsk kirke tror, at der findes en lære og en mystisk erfaring, der er fælles for alle religioner, og som ikke kan påstås at være nogens særlige ejendom. Selvom liberal katolsk kirke befinder sig indenfor kristendommens område og anser sig selv som en klart kristen kirke, hævder den ikke desto mindre, at andre religioner er guddommeligt inspirerede, og at de alle udgår fra en fælles kilde, skønt de lægger vægt på forskellige aspekter af denne lære — og nogle aspekter kan endog synke hen i midlertidig glemsel. En sådan lære hviler i sin egen indre værdi. Den udgør den sande katolske tro, som er katolsk, fordi den er fremstillingen af de universelle principper i naturen, eller som Augustin skrev: “Det som vi nu kalder den kristne tro, eksisterede også blandt fortidens mennesker og har ikke manglet fra menneskehedens begyndelse, indtil Kristus blev legemliggjort, hvorefter den sande tro, som allerede eksisterede, begyndte at blive kaldt kristen” (*Retractio-num*, lib. I, cap. 12, 3). Det samme princip gjorde sig gældende i den berømte erklæring af Vincent af Lerinum: *Id teneamus quod ubique, quod semper, quod ab omnibus creditum est; hoc etenim vere proprieque catholicum*². Liberal katolsk kirke søger følgelig ikke at omvende mennesker fra en religion til en anden.

FORHOLD TIL ANDRE KIRKER

Liberal katolsk kirke er ikke et nyt religiøst fællesskab; den er en del af den ene, katolske og apostolske kirke. På trods af dens mange ydre forgreninger i både øst og vest er denne historiske kirke i sandhed én, eftersom Kristi liv besjæler og opretholder den gennem de sakramenter, som han har indstiftet. Liberal katolsk kirke bevarer disse sakramenter helt og fuldt og tror, at dens lære er i overensstemmelse med Kristi lære, frigjort for senere tiders forvanskninger.

Den mener yderligere, at Kristi katolske eller universelle kirke består af “alle dem, der bekender sig som — og kalder sig — kristne”, og at alle de forskellige kirker (uanset om de er ‘historiske’ eller ‘nye’) modtager hans velsignelse i forhold til deres medlemmers oprigtighed og i forhold til den udstrækning den enkelte kirke be-

2 “Vi fastholder det, som er blevet troet overalt altid og af alle; for det er det, som i virkeligheden og retteligt er det katolske.” (*Commonitorium*, cap. 2,3).

varer de sakramentale kanaler for hans nåde og genspejler det, der var Kristi hensigt med hans kirke.

Liberal katolsk kirke søger at samarbejde i en broderlig ånd med alle andre kristne samfund. Den har intet ønske om at hverve pro-selytter blandt andre kirkers tilhængere, og som bevis herpå indbyder den alle til helt og fuldt at deltage i sine gudstjenester uden at forlange, at de skal forlade deres egen kirke. Den henvender sig især til alle dem, der ikke er medlemmer af nogen kirke eller noget religiøst samfund. Liberal katolsk kirke er til enhver tid rede til at etablere interkommunion med andre kirker på det venskabeligste grundlag. Den vil f.eks. ikke frakende de ikke-episkopale kirker hverken det karismatiske eller det profetiske præsteskab, der virker gennem prædiken og inspiration. Da disse samfund ikke gør fordring på det katolske præsteskab, vil liberal katolsk kirke heller ikke tilkende dem det. Som følge heraf vil liberal katolsk kirke, når begge parter er enige, tillade sine gejstlige at bytte prædike-stol med præster fra ikke-episkopale kirker, men den indbyder ikke disse til at gøre tjeneste ved sine altre.

DE HELLIGE SKRIFTER

Liberal katolsk kirkes standpunkt er, at den hellige skrift ikke er ordret eller ensartet inspireret, men kun i store træk. Kirken betragter meget af det, skriften indeholder, som guddommeligt inspireret, men også at der sammen med det historiske stof er iblandet andre ting, som med Origenes' ord skal forstås allegorisk eller åndeligt. Kirken mener, at Det Gamle Testaments bøger er af vekslende værdi.

Kirken gør desuden opmærksom på, at der også i andre af verdens hellige skrifter findes vidnesbyrd om den højeste inspiration. Kendskabet til Østens religioner og psykologi, hvilket er blevet mere og mere tilgængeligt, kaster nyt lys på fortolkningen af den kristne lære.

TANKEFRIHED

I de fleste kristne kirker bygger medlemskab på tilslutningen til en fælles tro. Der råder ofte stor uoverensstemmelse mellem det enkelte eftertænksomme menneskes virkelige tro og den officielle

bekendelse, han kan blive afkrævet. En sådan modsigelse fører til undertrykt tvivl eller hykleri og tjener til at lægge bånd på den frie tankevirksomhed.

Liberal katolsk kirke lader sine medlemmer have frihed i fortolkningen af trosbekendelserne, den hellige skrift og traditionen samt af sin egen liturgi og læresammenfatning. Den kræver blot at forskelligheder i fortolkningen udtrykkes med respekt for andres synspunkter. Den indtager ikke denne holdning på grund af en ligegyldighed over for sandheden, men fordi den holder på, at tro bør være resultatet af den enkeltes studium eller intuition. Sandhed er ikke sandhed for et menneske, eller en åbenbaring en åbenbaring, før han oplever, at den er sand for ham selv. Som et menneske vokser i åndelighed, således vil han vokse i sandheds-erkendelse. Hverken en simpel læbernes bekendelse eller overfladisk tankernes tilegnelse kan træde i stedet for denne vækst. Det var afgjort Kristi hensigt med sin religion, at den skulle være en kærlighedens og frihedens religion, som skulle hjælpe mennesker på deres mange forskellige stadier på vejen til åndelig vækst. Det var ikke hans hensigt, at den i Guds navn skulle diktere dogmer, som man måtte antage som en betingelse for at blive frelst. Følgen af ikke at kunne erkende en sandhed er blot, at man går glip af den hjælp, en sådan erkendelse ville give.

Liberal katolsk kirke mener derfor, at den handler i overensstemmelse med sin mesters ånd, når den med glæde byder dem, der søger sandheden, velkommen i sine rækker. Selv om den fremsætter visse læresætninger for sine medlemmer, fordrer den ikke, at de skal tilslutte sig dem som dogmer. Som grundlag for at arbejde i fællesskab kræver den ikke, at kirkens medlemmer skal bekende en fælles tro, men snarere vise en villighed til at fejre gudstjeneste sammen gennem et fælles ritual. Kirkens mål er at hjælpe sine medlemmer til selv at opdage sandheden ved at tilbyde en mulighed for åndelig vækst og ved at forklare den ældgamle videnskab om, hvorledes man kan udvikle de guddommelige muligheder, der bor i ethvert menneske. Den opfordrer sine medlemmer til at udvise ærlighed, tolerance og frisindet, til at have rene motiver, til at vise villighed til at arbejde, til at udtrykke sig respektfuldt og bestandigt stræbe efter høje idealer.

PRÆSTESKABET

Præsteskabet i liberal katolsk kirke gør intet krav på åndeligt eller verdsligt formynderskab over dem, der deltager i dens ritus. I lighed med præsteskabet i andre kirker følger de Kristi missionsbefaling (Matt 28,18-20), men de hævder ikke at have nogen autoritet over den enkeltes samvittighed. Der bliver snarere lagt vægt på deres funktion som formidlere af de guddommelige sakramenter, forvaltere af Guds mysterier, rede til på enhver tænkelig måde at stille sig til rådighed for dem, der måtte bede om deres hjælp.

Liberal katolsk kirke hverken forbyder eller pålægger sit præsteskab at indgå ægteskab. Den forventer selvfølgelig, at dens præsteskab, såvel som dens medlemmer, vil respektere ægteskabsloftets hellighed og vise ansvarlighed i sin optræden over for andre mennesker.

Præsteskabet i liberal katolsk kirke er ulønnet og er i almindelighed beskæftiget med verdsligt arbejde, idet de vier deres øvrige disponible tid til kirkens arbejde.

ETIK

Liberal katolsk kirke lægger den største vægt på værdien af en fælles kristen livsførelse og gudsdyrkelse. I sit inderste væsen gør kristendommen, som et etisk, filosofisk og religiøst system, det muligt for mennesket i højere grad at udtrykke Kristi kærlighed. Ved kraften fra en sådan kærlighed kan mennesket løse de mange vanskeligheder, som spærrer vejen for det menneskelige broderskab, det broderskab, der er hjørnesteinen i alt sandt religiøst liv. Uden det kan ingen samfundsorden fungere på rette måde.

Menneskets etiske ansvar omfatter tolerance, kærlighed og broderskab og må på grund af alt livs iboende enhed, udstrække sig på tværs af nationer og hudfarve til at omfatte medmennesker af alle religioner, til dem uden religion, og selv til dem, der fornægter Guds eksistens. Endvidere mener liberal katolsk kirke, at mennesket har etiske forpligtigelser overfor alle naturens riger, der pulserer af Guds skabende liv. Som ældre brødre er det menneskets hellige pligt at beskytte og værne om plante- og dyreriget. Kristi sande discipel genkendes snarere ved sin evne til at vise kærlig-

hed og medfølelse end ved sin tro. Gennem det sande broderskabs levende eksempel vil alle til rette tid føres nærmere Gud.

Liberal katolsk kirke nægter ikke at vie fraskilte personer.

MYSTIK OG OVERSANSELIG ERFARING

Inden for rammerne af sin lære inkluderer liberal katolsk kirke alt, hvad der er godt og sandt på det voksende område for videnskabelig erkendelse. Den hilser nye studier af den menneskelige psyke, herunder psykologi, oversanselig opfattelse (ESP) og psykisk forskning velkommen. Men den sætter et alvorligt spørgsmål ved troværdigheden og værdien af sekter og kulter, der udelukkende udgår fra sådanne studier.

Liberal katolsk kirke tror, at de gamle riter for sakramenternes forvaltning er baseret på Kristi visdom, og at de derfor må være i overensstemmelse med den guddommelige orden, og nødvendigvis videnskabelige. Selv om der indtil nu kun er blevet gjort lidt for at studere grunden til de ændringer i menneskets psyke, som disse riter fremkalder, sker der opmuntrende fremskridt på dette felt.

“Uden syner er et folk ladt i stikken” (Ordsp 29,18). I enhver religions første tid er der klartseende mennesker, som, i kraft af at de har førstehåndskendskab til åndelige sandheder, er i stand til at tale med den eneste autoritet, der udover åbenbaringens, har værdi, nemlig vishedens autoritet. Sådanne spirituelle sandheder vil altid kunne erfares eller bekræftes af åndeligt udviklede mennesker.

Når en kirke ophører med at frembringe vidende mennesker, bliver dens lære indsnævret og stiv, dens teologi bliver legalistisk og mekanisk, og dens præsteskab vil i mangel af indre oplysning søge at gennemtvinge sin vilje ved autoritet og forfølge dem, der modsætter sig. Liberal katolsk kirke søger at være en gnostisk kirke, ikke i den forstand at den vil gentage nogle af urkristendommens overdrivelser, men i den forstand at den vil hjælpe sine medlemmer til selv at opnå denne kundskabs vished, der er den sande gnosis, som Clemens af Alexandria skrev om. Den ældgamle vej, der gennem renselse, oplysning og forening i gamle dage bragte kandidaten til denne vished, er stadig åben og kan betrædes. De, der betræder den, kan stadig håbe at opnå discipelskab — den

direkte forbindelse med mesteren, der burde være målet for ethvert kristent menneske. Korsets vej er den gradvise udfoldelse af Kristus-ånden inde i mennesket, og her er Kristi hellige kirkes sakramenter en nyttig hjælp.

Liberal katolsk kirke er en levende kristen kirke, progressiv ved at den fastholder, at religionsformerne bør holde trit med den menneskelige vækst og oplysning, og historisk ved at den hævder, at den kristne kirke har overleveret en kostelig arv fra Kristus selv.

BETINGELSER FOR MEDLEMSKAB

Liberal katolsk kirke byder alle, som ærbødigt og oprigtigt nærmer sig, velkommen til sine andre. Den betragter den kristne kirke som det store broderskab af alle, der vender sig mod Kristus, deres mester og ven, som inspiratoren i deres åndelige liv. Den tilbyder hans kærligheds hellige sakramente til ethvert medlem af dette broderskab, der med ærbødighed ønsker at modtage det.

Kandidater indlades i liberal katolsk kirke ved dåben eller, hvis denne allerede er retteligt udført, ved konfirmationen. Hvis kandidaten har modtaget både dåb og konfirmation i dens fuldstændige form, bruges en enkel form for optagelse, hvori der påkaldes en velsignelse over kandidatens religiøse stræben.

De kandidater, der ønsker at tilslutte sig liberal katolsk kirke, og som har modtaget disse sakramenter i en knap så fuldstændig form, vil modtage dem 'betinget'.

LITURGI

Liberal katolsk kirke anvender en revideret liturgi, affattet på det enkelte lands eget sprog. De væsentlige træk i de sakramentale former er bevaret med samvittighedsfuld omhu, og den fremherskende tone er holdt i en hengiven og positiv ånd. Man har fra først til sidst bestræbt sig på at undgå at lægge nogle ord i munden på præsten og menigheden, som han eller de ikke oprigtigt kan stå inde for eller med god grund forventes at ville udføre i praksis.

Frygten for Gud og hans vrede, forbandelser over hedningerne, underdanig kryben og selvfordærelse, gentagen anråben om barmhjertighed, naive forsøg på at købslå med Gud samt frygt for

et evigtvarende helvede er sammen med andre grove levninger fra fortiden ble vet fjernet, da de er uforenelige med opfattelsen af Gud som en kærlig fader og mennesket som skabt i hans billede. Medens de centrale sandheder i al religion er uforanderlige, må præsentationen og formuleringen af disse sandheder nødvendigvis forandres, idet menneskeheden skrider frem mod større oplysning. Den udtryksmåde ved tilbedelse og sprogbrug ved bøn som passede til de agerdyrkende samfund i Lilleasien i den kristne æras første århundrede, kan ikke på samme måde bruges som udtryk for nutidens behov for gudsdyrkelse. Det samme kan siges om middelalderens sprog.

Den centrale handling i kristen gudsdyrkelse er den hellige communion eller messen, som af liberalkatolikker kaldes den hellige eukaristi for at understrege følelse af taknemmelighed, man bør indtage, når man nærmer sig kirkens alter. I dette hellige sakramente er Jesus Kristus nærværende i åndelig forstand i skikkelse af brød og vin. Liberal katolsk kirke støtter det synspunkt, at den hellige eukaristi ikke blot er til ihukommelse af Kristi liv, død og genopstandelse, men er hans enestående given sig selv til sin kirke.

Den hellige eukaristi er dybest set en fælles handling. Alle, der deltager i den, ja hele menneskeheden og hele skabelsen, bliver velsignet derved.

SKRIFTEMÅL

Personlige skriftemål er frivilligt og kræves ikke som en forudsætning for modtagelsen af den hellige kommunion. Hyppig og systematisk brug af det anbefales ikke, da det har tendens til at forringe sakramentets sande værdi i den enkeltes åndelige liv.

Da liberal katolsk kirke imidlertid mener, at absolutionens nådegave er en af Kristi gaver til sit folk (Joh 20,23), tilbyder den denne hjælp til dem, der måtte ønske det, enten ved det private skriftemål eller i sine offentlige tjenester. At absolvere betyder at løse fra. I overensstemmelse hermed anser liberal katolsk kirke ikke absolutionen for noget, der for altid frigør et menneske for synd eller fritager det for konsekvenserne af sine forseelser. Absolutionen bør være en styrkelse, en genoprettelse af naturens indre

harmoni, der er blevet forstyrret, og et middel til atter at føre mennesket helt og fuldt ind i den guddommelige strøm, som det skal være et sandt udtryk for.

HELBREDELSE

Liberal katolsk kirke lægger særlig vægt på helbredelsesgerningen. Selv om helbredelsesfænomener synes at have været hyppige på apostlenes tid, er vi ikke berettiget til at antage, at evnen til at helbrede tildeles ved ordinationen, eller at helbredelsens gave skulle være andet end en karismatisk kraft. Men ved Helligåndens belivende kraft, ved absolutionens sakramente og ved salvnings og eukaristiens sakramenter har Kristi kirke nådegaver til at levendegøre og supplere almindelige helbredelsesmetoder. Den lægelige og præstelige gerning kunne meget vel komplettere hinanden. Der er en voksende erkendelse af, at kropslige sygdomme i mange tilfælde er forårsaget af psykiske lidelser og derfor bedst kan behandles, når sjælen er i ro. Liberal katolsk kirke bestræber sig på at genindsætte denne helbredende virksomhed på dens rette plads i livets husholdning. Salvningens sakramente bruges således på tre måder; i offentlige gudstjenester for åndelig helbredelse, som en privat salvning for de syge og som den sidste olie for dem, som er nær ved at afgang ved den fysiske død, og hvor den specielt må opfattes som en helbredelse af sjælen. Selv om tilfælde af fysisk helbredelse forekommer, sigter åndelig helbredelse altid mere på sygdommens egentlige kilde, der ofte en ubevidst psykisk disharmoni og en adskillelse fra nådens strøm.

KUNST

Sand kunstnerisk udfoldelse er Helligåndens skabende aktivitet og derfor en vigtig faktor i menneskets moralske og spirituelle opløftelse. Liberal katolsk kirke stræber efter at give praktisk anerkendelse til den sandhed, at det er ligeså nødvendigt at træne og forfine følelserne og den intuitive forståelse gennem kunst, som det er at udvikle sindet gennem videnskab og filosofi. At elske skønhed er at elske manifestationen af det guddommelige. Når mennesker ejer en indre skønhed, vil de nødvendigvis udtrykke deres iboende guddommelighed. Kunstens kraft til at kultivere denne indre skønhed bør ikke undervurderes.

Det er yderst gavnligt i vor teknologiske og nyttebetonede tid at udtrykke skønhed i handling under en gudstjeneste. Mange mennesker har erfaret lidt af dens kreative indflydelse på deres dagligdag. Cere moniernes rytme, paramenternes farve og form, musikkens opløftende kraft, rene arkitektoniske linier i bygningerne og skønheden deres enkle indretning danner tilsammen den fuldendte baggrund for kirkens liturgiske arbejde. Sangmessen er tænkt som kirkens vigtigste tjeneste, hvor brugen af musik, tillader menighedens fulde deltagelse. På samme måde indbyder de øvrige tjenester til fælles lovsang.

Liberal katolsk kirke erkender, at indflydelsen fra sådanne hjælpemidler, skønt de ikke er nødvendige i sig selv, kan få den menneskelige bevidsthed til at åbne sig mod den guddommelige harmoni, og derved vil menneskene i stadig større grad — om end ufuldkomment — være modtagelige over for skønhedens væsen. Kunsten er somme tider blevet kaldet religionens tjenerinde, og den er virkelig en uadskillelig del af en gudstjeneste.

POLITIK

Liberal katolsk kirke, som organisation, går ikke ind i politisk og socialt arbejde. Den føler snarere, at den bør virke som en drivkraft bag sociale og politiske fremskridt ved at inspirere sine medlemmer til kærlighed til menneskeheden og ønsket om at tjene sine medmennesker, medens den lader det være op til dem selv at vælge de mål og metoder, de finder bedst egnede.

ØKONOMI

Liberal katolsk kirke virksomhed er helt og holdent afhængig af frivillige bidrag fra såvel lægfolk som præsteskab. Der gives ingen løn eller personligt honorar til dens præsteskab — faktisk tjengør præsteskabet frivilligt og ofte med betydelige udgifter for dem selv. Mange af kirkens præster tjener til livets ophold ved verdsligt arbejde. Der må ikke kræves gebyr for meddelelse af sakramenterne eller for andet åndeligt arbejde.

LÆRESAMMMENFATNING

1. Liberal katolsk kirke forkynder Guds eksistens, uendelig, evig, ophøjet og iboende. Han er det ene væsen, hvorfra alle eksistensformer har deres udspring. "I ham lever vi, ånder vi og er vi." (ApG 17,28).

2. Gud manifesterer sig i sit univers som en Treenighed, i den kristne religion kaldet Fader, Søn og Helligånd, tre personer i én Gud, ligestillede og lige evige. Faderen er altings årsag, Sønnen er Ordet, der blev kød og tog bolig blandt os og Helligånden er livgiveren, som inspirerer og helliggør.

3. Mennesket er en forening af ånd, sjæl og krop. Menneskets ånd er skabt i Guds billede og er guddommelig i sit inderste væsen. Derfor kan mennesket ikke ophøre med at eksistere, det er evigt og går en fremtid i møde, hvis herlighed og glans ingen grænser kender.

4. Kristus lever bestandig som et mægtigt åndeligt nærvær, der leder og opretholder sit folk. Den guddommelighed, der var manifesteret i ham udfolder sig gradvist i alle mennesker, indtil hver enkelt når frem "til at være et fuldvoksnet menneske, en vækst, som kan rumme Kristi fylde" (Ef 4,13).

5. Verden er skueplads for en ordnet plan, ifølge hvilken menneskets ånd udfolder sine kræfter ved gentagende at udtrykke sig under afvekslende livsvilkår og erfaringer. Denne åndelige udfoldelse finder sted under en ukrænkelig lov om årsag og virkning. "Hvad et menneske sår, skal det også høste" (Gal 6,7). Dets handlinger i hver fysisk inkarnation bestemmer stort set dets oplevelser efter døden, i mellemtilstanden (eller renselsesstedet) og himmelverdenen, og har i høj grad indflydelse på forholdene ved dets næste fødsel. Mennesket er et led i en lang kæde af liv, der strækker sig fra det højeste til det laveste. Ligesom et menneske hjælper dem, der er under ham, bliver han også hjulpet af dem, der står over ham på livets stige, og modtager således en fri nådegave. Der findes et samfund af helgener, retfærdige fuldkomnegjorte mennesker, eller hellige, som hjælper menneskeheden. Der findes en orden af engle.

6. Mennesket har etiske forpligtigelser mod sig selv og mod andre. “Du skal elske Herren din Gud af hele dit hjerte og af hele din sjæl og af hele dit sind.’ Det er det største og det første bud. Men der er et andet, som står lige med det: ‘Du skal elske din næste som dig selv.’ På de to bud hviler hele loven og profeterne.” (Matt 22,37-40). Det er menneskets pligt at lære at se det guddommelige lys i sig selv og andre, det lys “som oplyser ethvert menneske” (Joh 1,9). Eftersom menneskene er Guds sønner, er de brødre og uadskilleligt knyttet til hinanden. Det, som skader den ene, skader hele broderskabet. Derfor er det menneskets pligt både overfor Gud i ham selv og i andre for det første bestandigt at stræbe efter at leve i overensstemmelse med det højeste, der er i ham, og derved gøre det muligt for Gud i ham selv at blive udtrykt mere fuldkomment og for det andet at erkende dette broderskab ved til stadighed at stræbe mod uselviskhed og ved kærlighed, hensynsfuldhed og tjeneste over for sine medmennesker. At tjene menneskeheden, nære ærbødighed for alt liv og at ofre det lavere selv for det højere, dette er love for åndelig vækst.

7. Kristus indstiftede forskellige sakramenter, i hvilke der skænkes os en indre og åndelig nåde gennem et ydre og synligt tegn. Der er syv rituelle handlinger, der kan regnes som sakramenter, nemlig dåben, konfirmationen, den hellige eukaristi, absolutionen, den hellige salving, det hellige ægteskab og de hellige ordinationer. Læren om disse sakramenter er udtømmende fremstillet i liberal katolsk kirkes autoriserede liturgi. Kristus, det levende overhoved for den kirke, som han har grundlagt, er den sande uddeleger af alle sakramenterne.

Da liberal katolsk kirke tilbyder medlemskab til alle, der søger sandheden, kræver den ikke af sine medlemmer, at de skal gå fuldt og helt ind for nærværende principper og læresammenfatning. De må imidlertid anses som værende liberal katolsk kirkes særlige bidrag til den kristne tænkning. Biskopperne i liberal katolsk kirke er dog kun beredt på at ordinere de kandidater, der befinder sig i almindelig overensstemmelse med disse principper og læresammenfatning.

Pris: 25 kr.